

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Cob/200/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111221173
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111221173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: SAD Banská Bystrica, a.s., Partizánska cesta 97, Banská Bystrica, IČO: 36 052 205, zast.: JUDr. Ďurčeková s.r.o., Námestie slobody 5, Banská Bystrica, IČO: 36 863 254, proti žalovanému: RADIO ONE, s.r.o., Štefánikova 52, Nitra, IČO: 35 949 392, zast. advokátom JUDr. Ivanom Košťálom, Štúrova 11, Nitra, o zaplatenie 10.468,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10C/96/2012-155 zo dňa 03.06.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 10C/96/2012-155 zo dňa 03.06.2013 potvrdzuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 831,55 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 10.468,30 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania v sume 4.187,30 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa návrhom podaným dňa 14.07.2011 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 10.468,30 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Slovenská autobusová doprava Banskobystrická spoločnosť, a.s. Banská Bystrica) ako prenajímateľ uzavrel s právnym predchodcom žalovaného (ONEMEDIA, s.r.o.) ako nájomcom dňa 01.12.2006 nájomnú zmluvu č. 128506. Podľa čl. I. bod 2 zmluvy bol predmetom zmluvy prenájom miesta vo vonkajších priestoroch autobusu KAROSA LC 735 a autobusu SOR C za účelom celoplošnej exteriérovej reklamy nájomcu. Reklamné materiály boli umiestnené na vonkajšej ploche autobusov s ev. č. BR 233 AC a ev. č. BB 345 BB vo forme veľkoplošných samolepiek. Podľa čl. III. bod 1 zmluvy bola doba nájmu dohodnutá na 2 roky. Táto doba začala plynúť od 01.12.2006 s tým, že každý z autobusov bude počas jedného štvrtého roka vypravený minimálne 60 dní. Podľa čl. II bod 1 zmluvy výška nájomného za dohodnutý čas nájmu bola stanovená dohodou na sumu 420.000,-- Sk bez DPH / 13.941,44 eura, ktorá bola vyčíslená s ohľadom na cenu jedného dňa nájmu, ktorý predstavoval sumu 19,35 eura bez DPH. Žalobca vystavil žalovanému za poskytnuté služby nasledovné faktúry: 3508000010 na sumu 2.763,46 eura, splatnú 24.04.2008, 3508000015 na sumu 3.177,99 eura, splatnú 17.07.2008, 3508000022 na sumu 2.855,57 eura, splatnú 18.10.2008 a 3508000027 na sumu 1.934,41 eura, splatnú 24.01.2009. Žalovaný na faktúru č. 3508000010 uhradil sumu 263,13 eura a neuhradená zostala suma 2.500,33 eura. Žalovaný tak dlhuje žalobcovi ku dňu podania žaloby celkom sumu 10.468,30 eura.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh žalobcu bol dôvodne podaný, preto mu vyhovel. V konaní nebolo sporné, že účastníci uzavreli nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol prenájom vonkajšej plochy dvoch autobusov vo vlastníctve žalobcu pre účely umiestnenia reklamy v prospech žalovaného. Súd považoval zmluvu za platne uzavretú, preto pri posúdení návrhu vychádzal zo znenia zmluvy ako aj z ostatných dôkazov, ktoré boli produkované žalobcom na preukázanie svojho nároku voči žalovanému. Žalobca preukázal, že plnil v zmysle nájomnej zmluvy, pričom za obdobie poskytnutia prenajatej plochy autobusov od 01.01.2008 do doby plnenia 10.11.2008 žalovaný nezaplatil za prenajatú plochu, ktoré sú uvedené vo faktúrach za rok 2008, okrem čiastočného zápočtu faktúry č. 3508000010 v sume 263,13 eura. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že okrem nájomnej zmluvy bola medzi nimi v tom istom dni uzavretá zmluva o reklame, na základe ktorej poskytol žalovaný vysielač čas reklamy v prospech žalobcu. Rovnako nebolo sporné, že z jednotlivých zmlúv boli na základe plnenia jednotlivých strán vystavované faktúry, pri ktorých nedošlo k ich zaplateniu, ale vzájomnými zápočtami. Tieto skutočnosti potvrdili aj vypočutí svedkovia. Ani táto samotná skutočnosť však nie je dôvodom, aby žalovaný nemal povinnosť zaplatiť za prenajatú plochu, ktorú mu počas trvania zmluvy o nájme žalobca poskytol. Obrana žalovaného spočívala najmä v tom, že podľa čl. II. je uvedená celková výška nájmu 420.000,-- Sk. Súd dospel k názoru, že znenie článku II. nájomnej zmluvy nie je celkom určito formulované tak, aby nevzbudzovalo pochybnosti, či uvedená suma predstavovala celý nájom počas celej doby jeho trvania, alebo sa malo pri fakturácii vychádzať zo sumy 583,-- Sk ako ceny nájmu za jeden deň, z ktorého ale tiež nebolo jednoznačné, či išlo o nájom za jeden autobus, alebo za obidva autobusy, ak v znení zmluvy nie je špecifikované, či sa táto suma vzťahuje na prenájom jedného dňa za 1, alebo dva autobusy. Preto sa súd zaoberal tým, či je možné výkladom túto neurčitosť odstrániť a dospel k názoru, že tento je možné odstrániť. Súd dospel k názoru, že vôľou zmluvných strán bolo dojednať nájom vo výške 583,-- Sk na deň a 1 autobus, pričom k takémuto záveru dospel predovšetkým tým, že skúmal spôsob fakturácie v predchádzajúcom období platnosti nájomnej zmluvy, z ktorého bolo zrejmé, že suma 583,-- Sk sa vzťahuje na jednej autobus a jeden deň, čo muselo byť zrejmé aj samotnému žalovanému, ktorý takto rešpektoval fakturovanie nájmu a aj plnil, pričom vzájomné plnenia sa započítavali. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že plnenia zo zmlúv, t. j. nájomnej zmluvy aj reklamnej zmluvy dochádzalo vzájomným zápočtom a v priebehu roka 2007 neboli žiadne problémy pri fakturácii, žalovaný nikdy nespochybnil spôsob fakturácie a faktúry neboli dané na ich opravu. Právne úkony treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä podľa obsahu vôle toho, kto právny úkon urobil, s prihliadnutím na to, že treba chrániť dobrú vôľu adresáta, ktorému bol právny úkon určený. Obsah právneho úkonu súd vykladá v súlade s interpretačnými pravidlami výkladu vôle účastníka. Pri vzniku pochybností o obsahu právneho úkonu treba ich odstrániť výkladom - gramatickým, logickým, systematickým, pritom treba porovnávaním výsledkov viac druhov výkladov odstrániť vzniknuté rozpory. Za neplatný z dôvodu neurčitosti právneho úkonu by ho mohol súd považovať len v prípade, ak sa ani výkladom nedala posúdiť vôľa, ktorá je v ňom prejavovaná. Pretože súd zistil vôľu účastníkov nájomnej zmluvy platiť za nájom jedného autobusu sumu 583,-- Sk za deň, považoval fakturáciu žalobcu za správnu, pričom suma, ktorá je predmetom žaloby, nebola zaplatená ani započítaná. Poslednú faktúru, ktorú predložil žalovaný za obdobie od 01.07.2008 do 31.08.2008 vo výške 88.893,-- Sk nepreukázal, že doručil žalobcovi a tento tvrdil, že mu táto faktúra doručená nebola, pričom žalovaný jej doručenie nepreukázal a preto súd ani neprihliadol na jej prípadný zápočet. Žalovaný k tomuto tvrdeniu žalobcu neprodukoval žiadne dôkazy o tom, že skutočne bola žalobcovi faktúra na sumu 88.893,-- Sk doručená, pričom žalobca predložil súdu dôkazy o tom, ktoré faktúry mu boli doručené, pričom uvedená faktúra tam uvedená nie je.

Súd preto žalobe vyhovel.

Z právneho hľadiska posúdil súd vec podľa § 663, § 671 ods. 1, § 676 ods. 1, § 34, § 35 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalobcovi ich priznal celkom v sume 4.187,30 eura z titulu zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia žalobcu.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia nájomnej zmluvy. Podľa odvolateľa cenu fakturovanú žalobcom za jeden deň nájmu (a spôsob jej fakturácie) nemal

žalovaný dôvod skúmať ani namietat'. Podstatná bola iba výsledná cena za prenájom v sume 420.000,-- Sk, ktorá bola stanovená ako pevná suma. Nájomné v tejto výške považoval žalovaný za záväzné a konečné. Pokiaľ by vôľa účastníkov zmluvy bola dojednať nájomné vo výške 583,-- Sk za jeden deň a za jeden autobus, bol by takýto obchod pre žalovaného nevýhodný. Podľa žalovaného išlo spolu o jeden celok, t. j. jeden ucelený predmet nájmu (2 autobusy), za ktorý sa prenajímateľ zaviazal zaplatiť konkrétnu cenu dohodnutú v nasledujúcej časti zmluvy. Žalovaný sa domnieva, že ak vznikli pochybnosti o význame ustanovenia nájomnej zmluvy, ktorej znenie pripravoval žalobca, má prednosť výklad na jeho ľarchu. Žalovaný preto žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý nesúhlasil s argumentáciou žalovaného v odvolaní. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že po celý čas trvania zmluvného vzťahu sa fakturovalo za každý autobus jednotlivo dohodnutou jednotkovou sumou za 1 deň nájmu. Žalovaný tento spôsob fakturácie nenamietal a nikdy žiadnu faktúru nevrátil a túto evidoval riadne vo svojom účtovníctve. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP a na nariadenom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 214 ods. 1 písm. a/ OSP po zopakovaní dokazovania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd riadne zistil skutkový stav, vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne kvalifikoval.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje i na svedeckú výpoveď U. K., bývalej pracovníčky žalovaného. Menovaná pracovala u žalovaného od roku 2005 do r. 2009, resp. 2010 vo funkcii obchodného riaditeľa. Z titulu svojej funkcie a plnomocenstva podpísala za žalovaného nájomnú zmluvu a zmluvu o reklame. Svedkyňa potvrdila, že suma 583,-- sa vzťahovala na 1 autobus.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP.

V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi ich priznal z titulu trov právneho zastúpenia v sume 831,55 eura (2 úkony právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu, účasť na pojednávaní dňa 27.11.2013 á 270,54 eura, 2x režijný paušál á 7,41 eura, cestovné Banská Bystrica - Nitra a späť za použitia osobného motorového vozidla celkom v sume 63,-- eur, náhrada za stratu času 6 1 polhod. á 13,01 eura + 20 % DPH).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.